

Tale på Københavns Rådhus den 23. juni 2008 kl. 15
Af Kristoffer Petterson, landsformand

Kære Pia Allerslev. Lad mig først sige tak til Københavns Kommune, fordi I vil lægge hus til vores jubilæumsudstilling og skyde den i gang med dette arrangement.

Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske er en af verdens ældste interesseorganisationer af sin slags. Vi blev dannet i 1948, samme år som FN's menneskerettighedserklæring blev vedtaget i kølvandet på 2. Verdenskrig. Seksuelle mindretal, der også blev forfulgt under krigen, var dog ikke inkluderet i erklæringen. Desto mere vigtigt var det derfor at organisere sig og arbejde for bedre vilkår.

Det var ikke nemt alene det at blive godkendt som forening. Der skulle gå mange år, fra man søgte første gang i 1949, til Foreningsregistret ved pålæg fra daværende handelsminister i 1969 måtte optage "Landsforening for homofile, Forbundet af 1948". Det siger lidt om, hvor svært det officielle Danmark har haft det med at anerkende vores eksistens og ligeberettigelse i samfundet.

Gennem 50'erne op til starten af 60'erne var homoseksuelle mænd udsat for hetz-lignende forhold i pressen og af politiet, hvilket kulminerede i "Den Grimme Lov" i 1961, der skærpede bestemmelserne for homoseksuel prostitution ift. heteroseksuel prostitution, blandt andet fordi unge mænd angiveligt kunne forføres og derfor måtte beskyttes mod den homoseksuelle mand. Foreningens medlemstal led under tidsåndens antipati, da man var bange for, hvad en medlemsregistrering kunne føre til, hvis oplysningerne endte i de forkerte hænder. Efter et omfattende lobby-arbejde blev den skærpede, ulige bestemmelse gjort ens igen i '67. Og i slutningen af 60'erne, da ungdomsoprør og rettighedsbevægelser prægede den vestlige verden, begyndte det at se lidt lysere ud for homoseksuelle og dermed for foreningen.

I denne tid fik kvinderne bedre fodfæste i foreningen, der indtil da ikke havde været så synlige. Mange lesbiske engagerede sig også i kvindesagen, og fokus var især på frigørelse fra stereotypiske opfattelser på baggrund af køn og seksualitet. At lesbiske skulle være frigide eller elske personer af eget køn på grund af dårlige oplevelser med mænd er fordomme, man faktisk stadig kan støde på.

I 1971 marcherede den første homo-demonstration gennem Strøget, en kulturel og politisk manifestation, vi i dag kender som Københavns Pride. Vi fik lov til at udtrykke os i det offentlige rum, efterhånden som vi tog os lov. Som da Bøssernes Befrielsesfront – en selvstændig gruppe – demonstrerede dansende på Rådhuspladsen mod forbuddet mod at mænd kunne danse sammen. Og

forbuddet blev ophævet kort tid efter i 1973. Synlighed var og er stadig et vigtigt element i kampen mod ulighed, diskrimination og fordomme.

Gennem årene har foreningens politiske arbejde båret frugt og forbedret homoseksuelles retsstilling skridt for skridt. Vi har skubbet på for at få gennemført diskriminationslovgivning, registreret partnerskab, stedbarnsadoption og kunstig befrugtning for lesbiske. Der er flotte sejre, og levevilkårene er som resultat deraf blevet meget bedre. I en årrække gik Danmark forrest i verden for at nærme sig ligestilling. Men den tid er desværre slut. Vi sakker bagud på området. Ægteskab, adoption og kirkelig vielse ønskes fortsat at være forbeholdt heteroseksuelle af flertallet i Folketinget, mens vi ser andre lande komme sådan ulighed til livs. Det er glædeligt for de lande, og vi håber at kunne følge trop inden længe.

Det er vigtigt at holde sig for øje, hvilket signal det sender, når et statsstyre ikke ønsker at ligestille en minoritet med flertallet. Det skaber afstand. Bidrager til fordomme og mistænkeliggørelse. Når ikke staten selv kan sætte det gode eksempel og anerkende os som lige borgere i samfundet, hvordan skulle den øvrige offentlighed så kunne? Vi har et ligestillingsministerium – men der handler ligestilling kun om køn. Danmark får snart en administrativ klagemulighed for diskrimination, Ligebehandlingsnævnet. Ift. køn og etnicitet er der forbud mod alle former for diskrimination. Homoseksuelle er alene beskyttet på arbejdsmarkedet. - I alle andre sammenhænge er det åbenbart i orden. Den danske stats nuværende manglende opbakning til fuld ligestilling og ligebehandling er problematisk, og vi vil fortsat arbejde for at få rettet op på det.

Udover retslige forbedringer gennem årene kan vores forening også være stolt af at have søsat kulturelle og sociale initiativer, som lever videre i dag og fortsat bidrager til vores samfund. Fx blev Radio Rosa en af de første lokalradioer i landet i 1983 og fejrer selv 25 års jubilæum i år. Panidræt sportsklub blev oprettet i 1984 og er nu en af Københavns største idrætsforeninger. Vi startede med HIV/AIDS-arbejdet og skabte STOP-AIDS-kampagnen i 1986, som stadig laver oplysningsarbejde. Og filmfestivalen Copenhagen Gay & Lesbian Film Festival startede samme år og er stadig en meget populær årlig begivenhed. Og der er flere eksempler. Det er fantastisk, hvordan idéer bliver til virkelighed, udvikler sig med tiden og kan få sit helt eget liv uafhængigt af, hvorfra det opstod. Vi har i dag et mangfoldigt miljø, som foreningen har bidraget til at etablere, og vi kan kun håbe, at kreativiteten og iværksætterlysten vil fortsætte.

Foreningen kan også være stolt af sine sociale grupper, der fortsat er nødvendige tilbud i et miljø, hvor fokus nemt bliver på unge og klubmiljøet. Foreningens sociale grupper giver mulighed for at mødes på præmisser, man ikke finder på caféer og i nattelivet. Og vores frivillige rådgivninger støtter fra helt unge til ældre i svære livssituationer, hvor det at nogen tager sig tid til at lytte og støtte, betyder meget og kan gøre en forskel.

Vi kan se tilbage på mange flotte bidrag gennem årene. Retspolitisk, socialt og kulturelt. Og arbejdet fortsætter. Og vi går ikke udelukkende op i vores egen sag, men ved samarbejde med andre interesseorganisationer sættes også fokus på nødvendigheden af generelt at have et inkluderende samfund, der ikke rangordner diskrimination men ønsker det bedste mulige udgangspunkt for alle.

Alle aktiviteterne er sket indenfor rammen af foreningen. Men "foreningen" kan lyde så abstrakt. Vi må huske, at foreningen og resultaterne kun er blevet til, fordi frivillige gennem årene har lagt deres hjerteblod i arbejdet. Det er alle de timer, der generøst er blevet og stadig bliver givet fællesskabet og de fælles mål, som skaber resultaterne. En stor tak skal lyde til vores fantastiske frivillige, ansatte gennem årene og ikke mindst vores medlemmer. Bøsser, lesbiske, biseksuelle, transpersoner, queers - hjertelig tillykke til os alle med 60-års jubilæet.